

Giovanni Pierluigi da Palestrina: Io son' ferito (san. tuntematon, suom. Matias Häkkinen)

Io son ferito, ay, lasso, e chi mi diede accusar pur vorrei,
ma non ho prova, che senz'indici al mal non si da fede,
ne getta sangue la mia piaga nova.

Olen haavoittunut, voi minua, ja haluaisin todella syyttää sitä joka minulle tämän teki,
mutta minulta puuttuvat todisteet, ja ilman näyttöä syytös ei ole uskottava,
eikä tämä uusi haavani edes vuoda verta.

Io spasm'e moro, il colpo non si vede, la mia nemic'armata non si trova,
che fia tornar a lei crudel partita, che sol' m'habbi'a sanar chi m'ha ferito.

Kuolema kouristaa, syyllistä ei näy, aseistettua vihollistani ei löydy,
millainen onkaan paluu julman eron jälkeen, sillä vain se, joka on minua haavoittanut, pystyy minut
parantamaan.

Eleonore d'Este (attrib.): Motetti Hec dies

Psalmi 118:24
Hec dies quam fecit Dominus:
Alleluia.

Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt;
riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä.
Halleluja.

Psalmi 118:1
Confitemini Domino, quoniam bonus:
quoniam in saeculum misericordia ejus.
[Pascha nostrum Immolatus est Christus.]

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä;
sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.
[Kristuksen henki on edestämme annettu.]

Margareeta Itävaltalainen: Se je souspire et plaingz - Ecce iterum (san. Margareeta
Itävaltalainen, suom. Matias Häkkinen)

Se je souspire et plaingz, Disant "Helas, aymy!" Et par champs et par plains Je plains mon doux
amy. Sur tous l'avoir eslu, Mais fiere destinée Par mort le m'a toulou. Dolente Infortunée.
Mes chantz sonrt de deuil plains: Bon jour n'ay ne demy. Vous qui oyes mes plaints, Ayez pitite de
my!

Näin minä huokaan ja valitan, sanoen "Voi ystävä!" Ja niittyjen ja kenttien läpi kaipaen häntä.
Kaikkien muiden yläpuolelle valittua, mutta kuoleman ylpeästi minulta viemää, piinattua,
epäonnista.
Lauluni syntyvät kärsimyksen huokauksista: ei ole puolikastakaan hyvää päivää. Te jotka kuulette
minua, säälikää minua.

Ecce iterum novux dolor accedit! Nec satis erat infortunissime Cesaris filie conjugem amisisse
dilectissimum; nisi etiam fratrem unicum mors acerba surriperet.
Doleo super te, frater mi Philippe, Rex optime; nec est qui me consoletur.
O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor sicut dolor meus!

Ja näin saapuu jälleen uusi tuska! Ei vielä riittänyt, että keisarin onnettomimmalta tyttäreltä vietiin
tämän suuresti rakastettu puoliso; katkera kuolema vei myös hänen ainoan veljensä.
Suren vuoksesi, veljeni Filip, hyvä kuningas; mikään ei voi minua lohduttaa.
Voi te, jotka täällä kuljette, katsokaa, nähkää voiko tuskani vertaista tuskaa ollakaan!